

Arrest

nr. 350 541 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. TRICHA
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat M. KALIN, *loco* advocaat A. TRICHA. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. L. G. G., werd geboren op 18 maart 2007 te San Salvador, El Salvador. U beschikt over de Salvadoraanse nationaliteit en groeide met uw ouders op in La Santísima Trinidad, een wijk in San Salvador. Uw moeder was huisvrouw, uw vader werkte vele jaren voor de krant La Pensa Grafica. U ging tot de negende graad naar de middelbare school. U heeft geen broers of zussen en heeft niet gewerkt in El Salvador. U bent niet getrouwd en heeft geen kinderen.

Toen u 13 of 14 jaar was, werd u aangeraakt en bedreigd door een lid van de ‘bende 18’ en werd u door uw klasgenoten gepest op school. U woonde tot uw 14 jaar in San Salvador, waarna jullie naar het huis van jullie

tante in Chalate trokken. Uw ouders zeiden namelijk op een nacht dat er problemen met renta waren. U kent er niet veel details van.

Uw vader bleef enkele weken in het huis van uw tante tot hij naar België vertrok als toerist. Hij kwam niet terug, dus u vermoedde dat er meer aan de hand was. U bleef met uw moeder gedurende een half jaar in het huis van uw tante wonen en volgde de lessen op school online. U kwam er niet echt buiten. Later maakte u met uw moeder een reis naar België, voor uw verjaardag en om het land te leren kennen.

U verliet El Salvador op 27 november 2022 met uw moeder. Jullie reisden via een transit in Madrid naar België, waar jullie daags nadien aankwamen. In eerste instantie diende uw moeder een asielaanvraag in uw naam in op 15 december 2022. U was toen namelijk nog minderjarig. Op 2 december 2024, twee jaar later, diende u zelf een asielaanvraag in als meerderjarige.

U vreest de onveiligheid in El Salvador, de dood of zelfs een verkrachting of ontvoering door bendes of gewone mensen.

Uw vader A. A. G.(O.V. X en CGVS X) diende op 29 maart 2022 een asielaanvraag in. Deze eerste aanvraag werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 22 november 2024. Hij diende op 2 december 2024 een tweede asielaanvraag in, die door het CGVS nietontvankelijk werd verklaard op 1 juli 2025. Hiertegen werd op 16 juli 2025 beroep aangetekend bij de Raad. Er werd nog geen arrest geveld.

Uw moeder X. E. G. G.(O.V. X en CGVS X) verklaarde zich op 5 december 2022 vluchteling, ook in uw naam. Haar eerste asielaanvraag werd, samen met die van uw vader, in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgewezen op 22 november 2024. Haar tweede verzoek om internationale bescherming, dat ze indiende op 2 december 2024, werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard op 27 juni 2025. Hiertegen werd een beroep ingediend op 16 juli 2025, waarover nog geen uitspraak werd gedaan door de Raad.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in: uw Salvadoraans paspoort, uitgegeven op 18 mei 2022 en geldig tot 18 mei 2028 en afgestempeld te Madrid op 28 november 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielrelaas hoofdzakelijk is gebaseerd op de problemen van uw ouders. U bent erg vaag over de problemen die aan de basis lagen van hun - en bijgevolg ook uw - vlucht en de reisdoeleinden. U geeft aan dat het hoofdprobleem te maken heeft met uw ouders (CGVS p9). Uw ouders waren diegenen die de beslissing namen om naar België te komen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 5 augustus 2025 p3, hierna genoemd CGVS p3). Ook gevraagd naar de reden van de aanvraag van uw paspoort, zegt u dat uw ouders het aanvroegen omdat het een noodzakelijk document is om naar België te reizen (CGVS p4). U geeft aan dat u er zelf eigenlijk niet mee wou reizen (CGVS p4). Wat dit betreft, dient te worden benadrukt dat de asielaanvragen van uw ouders werden afgesloten met een weigeringsbeslissing wegens de ongeloofwaardigheid van hun asielmotieven. Dat u zich heden opnieuw beroept op deze, reeds ongeloofwaardig bevonden, motieven is niet ernstig.

U heeft bovendien weinig tot geen weet van de problemen die de aanleiding vormden voor de vlucht van uw ouders, die bijgevolg ook de uwe was. Uw vader betaalde renta aan bendeleden, wat jullie niet leuk vonden (CGVS p9). Er was iets gebeurd waardoor jullie moesten vertrekken en niet langer in jullie huis konden blijven wonen (CGVS p10). U kwam dit te weten op het moment dat jullie naar het huis van uw tante verhuisden (CGVS p610). U kwam er niet te veel over te weten (CGVS p3). Uw ouders hebben er u niet veel

over verteld omdat u nog klein was toen het gebeurde (CGVS p9). U heeft hen ernaar gevraagd, maar ze ontweken de vragen (CGVS p11). Ze vertelden u er niet over om ervoor te zorgen dat u op uw gemak zou blijven en u zich geen zorgen zou maken of angstig zou worden (CGVS p11). Later spreekt u wel over een overval van uw vader door een bende en dat hij met de dood werd bedreigd (CGVS p7). U weet niet wanneer het gebeurde; u was toen klein (CGVS p7-8). Het was lang voordat uw vader uit El Salvador vertrok en vormde niet de reden voor zijn vlucht (CGVS p8). Dat u zich in dermate vage en algemene termen dient uit te laten over de redenen waarom uw familie het land diende te verlaten, onderstreept de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder bent u vaag over de doeleinden van jullie reis naar België. Normaal gezien was het uw vader die naar hier ging reizen (CGVS p3). Het is opmerkelijk dat uw vader volgens u voor toeristische doeleinden naar België reisde (CGVS p3). Uw vader bevestigt in zijn asielprocedure dat hij het voetbalstadion van Ajax en het racecircuit in België wilde bezoeken en pas na een tijdje asiel aanvroeg (CGVS gehoor Alexander Antonio, 31/01/2024, p10-11). U merkte dat hij bleef en begon te denken dat er iets serieus was gebeurd (CGVS p11). Later hadden uw familieleden de kans om vliegticket voor u en uw moeder te kopen, waarna jullie ook naar België reisden (CGVS p3). Ze hadden u gezegd dat het een reis was; u kende er niet veel details van (CGVS p4). Jullie zouden een tijdje reizen, maar u wist niet hoe lang precies (CGVS p11). Uw moeder zei dat het een reis was om de plek te leren kennen en voor uw zestiende verjaardag (CGVS p4 en p11). U wilde op reis voor uw verjaardag, maar het was uw moeder die de bestemming koos (CGVS p4).

Wat uw eigen, specifieke, asielmotieven betreft, kan het volgende worden opgemerkt. U vertelde dat u werd meegenomen, aangeraakt en bedreigd door twee mensen, die vermoedelijk van bende 18 waren (CGVS p9). U vertelde dit niet aan uw ouders, omdat uw belagers ermee dreigden hen te vermoorden (CGVS p9). Vooreerst is het opmerkelijk dat u dit niet eerder meldde. Bij DVZ repte u hierover met geen woord. Bij de vraag van het CGVS of u ooit problemen kende met een bende zei u van niet (CGVS p6). Dat u dan plots, later tijdens het gehoor, toch problemen met benedeleden aanhaalt, roept de nodige vraagtekens op. Gevraagd hoe u overigens wist dat het om benedeleden van de 18 ging, stelt u vaagweg dat u het kon opmerken aan hun kleding of de manier van praten (CGVS p9). Bovendien verklaart u dat de personen die u bedreigd hadden dezelfde personen waren als diegenen die renta van uw ouders eisten (CGVS p12). Het is niet geloofwaardig dat u amper iets afweet van de problemen van uw ouders, maar u wel kan stellen dat het om dezelfde personen zou gaan. Bovendien moet hier nogmaals verwezen worden naar de ongeloofwaardigheid van de asielmotieven van uw ouders, en dus ook van uw bewering over de identiteit van deze daders. Wat er ook van zij, toen u in het huis van uw tante woonde, heeft u niets meer vernomen van deze personen (CGVS p12), waarmee u hoe dan ook geenszins aantoonde dat deze vrees actueel zou zijn.

U vermeldt ook problemen in de buurt van uw school. De sfeer is er niet fijn (CGVS p9). U werd gepest door klasgenoten en werd lastiggevallen op school (CGVS p10). U heeft het ook over de sfeer rond de bussen (CGVS p10). Er zijn namelijk dieven op de bus of mensen die u ongepast aanraken (CGVS p7). Deze problemen zijn echter niet ernstig genoeg om te kwalificeren als vervolging. Dergelijke feiten kunnen helaas ook op andere plaatsen in de wereld voorvallen, zoals in België.

Verder haalt u ook de veiligheidssituatie in El Salvador aan als vluchtmotief. U wil niet terugkeren omwille van de veiligheidssituatie (CGVS p3). U vreest de onveiligheid van iedereen (CGVS p9). U vreest gedood, verkracht of ontvoerd te worden door een bende of door gewone mensen (CGVS p9). U stelt ook dat het aantal ontvoeringen van jonge vrouwen is gestegen (CGVS p12). U verwijst hierbij naar algemene berichtgeving, maar kan deze vrees niet concretiseren (CGVS p13). De politie zou u geen bescherming kunnen bieden, omdat ze soms corrupt zijn (CGVS p12). U haalt echter geen persoonlijke feiten aan om deze algemene situatie mee te staven.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of <https://www.cgvs.be/>), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of

Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen aangezien ze slechts betrekking hebben op uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 4, 13 en 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48 tot en met 48/7, 57/6, 57/6/2, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van “de principes van redelijkheid en goed bestuur”.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

2.2. Verzoekster vraagt in hoofdde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. . Als bijlage bij het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- Human Rights Watch. (2025). *World Report 2025 – El Salvador* (weblink).
- Openshaw, E., & Matias Heredia, I. (28 januari 2025). *El Salvador must limit state of emergency, end arbitrary detention*. International Service for Human Rights (weblink).
- Maquila Solidarity Network. (30 mei 2024). *Civil society organizations question human rights costs of El Salvador's state of emergency* (weblink).
- Amnesty International. (12 december 2024). *El Salvador: Grave human rights violations under state of emergency*. Amnesty International (weblink).
- Amnesty International. (2025). *Human Rights in El Salvador – Annual Report 2024/2025*. Amnesty International (weblink).
- United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2025). *El Salvador – Country information and operational update*. UNHCR (weblink).
- Instituto de Opinión Pública / IVG. (maart 2024). *Sixth Report on Gender-Based Violence Statistics in El Salvador*. Universidad Francisco Gavidia (weblink).
- RED-FEM. (23 november 2024). *Violence against women increased by 15% in El Salvador between 2023 and 2024*. El Salvador Now (weblink).

3. Aanvullende nota

3.1. Op 13 januari 2026 maakt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij zij via een consulteerbare weblink, verwijst naar volgende informatiebronnen:

- COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence*”, 5 augustus 2025;
- UNHCR, “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*”, maart 2016.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoekster per aanvullende nota een brief neer waarin zijn uitlegt waarom zij in België wil verblijven. Als nieuw element wijst zij tevens op haar biseksuele geaardheid en stelt dat zij daardoor problemen zal krijgen bij terugkeer naar haar land van herkomst.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoekster haar huidig verzoek om internationale

bescherming op 2 december 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

4.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St.* Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

4.4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;*

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Ter terechtzitting legt verzoekster per aanvullende nota een brief neer waarin zijn uitlegt waarom zij in België wil verblijven. Zij wijst tevens op haar biseksuele geaardheid en stelt zij dat zij daardoor problemen zal krijgen bij terugkeer naar haar land van herkomst. Zij wijst erop dat haar jonge leeftijd het niet gemakkelijk maakt *“om erover te praten en al zeker om er mee om te gaan en er open over te communiceren”*. Hierover bevestigd verklaart verzoekster dat ze in België geworden is wie ze is en hier ontwikkeld is. Zij stelt dat ze eind 2025 gevoelens kreeg voor een meisje en dat het sindsdien het duidelijk is voor haar. Zij stelt dat ze zelfs met haar ouders nog niet over haar geaardheid heeft gepraat. Op de vraag van de voorzitter waarom verzoekster haar biseksualiteit niet vermeld heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt zij dat ze er zelf nog niet uit was en het moeilijk vond om erover te vertellen. Zij voegt hier nog aan toe dat zij niet dacht dat het belangrijk was voor de beslissing van het CGVS.

Met haar vrees voor vervolging wegens haar seksuele geaardheid beroept verzoekster zich op een geheel nieuw asielmotief. Dit motief werd nog niet door het CGVS onderzocht. Uit de verklaringen van verzoekster ter terechtzitting kan evenwel blijken dat de door haar voorgehouden bewustwording en aanvaarding van haar seksuele geaardheid pas hebben plaatsgevonden na haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 5 augustus 2025. Tevens moet rekening worden gehouden met het feit dat de seksuele oriëntatie van een individu, de manier waarop hij of zij zich hiervan bewust wordt en ermee omgaat en deze tot uitdrukking brengt per definitie een zeer persoonsgebonden aangelegenheid is, die bovendien in de tijd kan evolueren. De maatschappelijke en juridische context waarin een persoon zijn seksuele identiteit ontdekt en ontwikkelt is daarbij, naast uiteraard verzoeksters specifieke individuele omstandigheden, een belangrijke factor. De mate waarin relaties tussen personen van hetzelfde geslacht algemeen aanvaard of afgewezen worden door de samenleving in het land van herkomst of directe omgeving van een verzoeker om internationale bescherming en al dan niet strafrechtelijk gesanctioneerd worden, kan een belangrijke invloed hebben op de wijze waarop een persoon zijn of haar seksuele oriëntatie ontdekt en beleeft.

Hoewel de door verzoekster neergelegde stukken en de door haar ter terechtzitting afgelegde verklaringen geen uitsluitend bieden over de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden biseksuele geaardheid, acht de Raad in de gegeven omstandigheden een verder en gedegen onderzoek naar dit nieuw aangevoerde asielmotief aangewezen. Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming die zijn gebaseerd op de seksuele oriëntatie van de verzoeker, zijn de asielinstanties, wat de geloofwaardigheid van de beweerde seksuele oriëntatie betreft, immers voornamelijk aangewezen op de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming tijdens het persoonlijk onderhoud. Daarbij komt dat het rechtsplegingsdossier onvoldoende actuele, relevante en objectieve landeninformatie bevat die toelaat een correct en volledig beeld te vormen van de behandeling en de maatschappelijke perceptie van de LGBTQI+ in El Salvador, alsook van de mogelijkheden waarover zij beschikken om bescherming te verkrijgen tegen eventuele vervolging of ernstige schade.

5.2. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, thans artikel 2.60, § 2, tweede lid, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 augustus 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS